

ser før. Hovedsagen for mig var at paavise, hvorledes det ærede Medlem i Fjor brugte Landboforeningerne at slaa paa som dem, der vare Husmændenes Modstandere, men at han i Aar gik en anden Vej, skilte Husmændene fuldstændig ud og sagde, at det ikke var noget, der vedrørte Landboforeningerne, men at man maatte søge disse Bevillinger udenfor i Lighed med de Bevillinger, Landboforeningerne faa. Det var det, som det for mig var Hovedsagen at faa fremsat, men det ærede Medlem har ikke Spor af Ret til i Henhold til mine Udtalelser at sige, at jeg sætter mig imod denne Bevilling, ligesom jeg ogsaa stemte for den i Fjor. Jeg haaber, at den Dag nok skal komme, da man kan se, hvorledes hele denne Sag kan ordnes paa en god økonomisk Maade for Husmændene ogsaa under denne Organisation, saa vel som under enhver anden, idet jeg føler mig overbevist om, at Husmændene ville føle sig sammenknyttede med de Organisationer, de hidtil have staaet sammen med, og at man vil kunne administrere i et godt Fællesskab.

Carl Hansen: Jeg ønsker som Husmand at protestere mod Mindretallets Ordførers Insinuationer om, at Husmandstandens politiske Opfattelse i nogen Maade skulde kunne paavirkes, hvad enten man vedtager en Forhøjelse af Bevillingen med 15,000 Kr. eller ej. I sin første Tale i Dag omtalte han Husmandsstanden som et Parti, der kunde slutte sig sammen med Arbejderpartiet. Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at den danske Husmandsstand ikke er et Parti. Jeg kan ikke i denne korte Bemærkning komme ind paa at inødegaa den ærede Ordfører paa alle de Punkter, hvor der kunde være Anledning dertil, men skal kun fastslaa dette, som han ikke har kunnet rokke, at de tre største Hovedorganisationer for Husmændene her i Landet hverken have henvendt sig til det socialdemokratiske Mindretal eller til mig eller til nogen anden her i Tinget om en Forhøjelse af Bevillingen, men have indsendt deres Andragende om Statstilskud i næste Finansaar til den højtærede Landbrugsminister, og inden der bliver Tale om at stille et saadant Forslag, forekommer det mig dog rimeligt, at der fra Husmandsforeningerne, fra disse Organisationer, fremsættes Krav derom.

K. M. Klausen: Til den ærede Ordfører (Zahle) vil jeg sige, at Venstre har

gennem sine gamle Ordførere hævdet, at Bevillingsmyndigheden ikke staa bundet ved bestaaende Love. Naar det ærede Medlem nu nævner Krupp i Essen, er det meget muligt, at han har faaet en lovlig Bestilling paa Skytset, saa kommer han netop i samme Situation, som hvis man her vilde nægte en Embedsmand hans Lønning, saa kan han søge os ved Domstolene. Det har jeg ikke det mindste imod. Saa kunde vi maaske opnaa Forlig, faa bedre Vilkaar, maaske faa Kanonerne solgte eller afhændede paa anden Maade. Det vilde ogsaa være en Fordel, om man kunde gaa denne Vej. Det lader jeg mig ikke afskrække af, tværtimod, værre kan det jo ikke blive end det, de Herrer have beredt os i Forvejen.

Zahle: Det eneste Udbytte, vi kunde have af en saadan Proces, vilde sikkert være, at Staten foruden at betale Kanonerne med den Pris, der var aftalt ved Bestillingen, vilde komme til at betale skadesløse Sagsomkostninger, fordi den ganske uden Grund har forvoldt Proces.

K. M. Klausen: Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl; thi saa vidt jeg ved, er der endnu ikke bestilt mere end de halve Kanoner, den anden Halvdel kunde vi muligvis redde, og det vilde jo ogsaa være en Fordel.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgekreds): Det har forundret mig meget, at Lidenskaberne i den Grad ere komne i Bevægelse over de stakkels 2,000 Kr. mere eller mindre til Maskinprøver. Jeg synes, at man, naar man i det hele taget vilde ind paa dette Spørgsmaal i den Grad, som man er kommet, har taget for meget paa det, om jeg saa maa sige, i sin Almindelighed. Man er kommen ind paa, at man her berører Landbruget 2,000 Kr., og det skulde vi ikke gøre saadan uden videre. Jeg har forstaaet Finansudvalgets Opgave — og det har jeg for Resten ogsaa søgt at give Udtryk her i Salen — som den, kritisk at gennemgaa alle de Bevillinger, der staa paa Finansloven, ogsaa dem, der børe under Landbruget, og hvis man maatte finde, at nogen af de Bevillinger, der findes paa Landbrugsministeriets som paa de andre Ministeriers Budget, kunde finde en bedre Anvendelse end den, der for Tiden formentlig gjordes af dem, saa var det Finansudvalgets Sag at sige til og sige til i Tide. Det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) gjorde om dette